

Χριστός και παγκοσμιοποιήσις-Του μακαριστού Καθηγουμένου της Ι.Μ. Γρηγορίου π.Γεώργιου Καψάνη

[/ Γενικά Θέματα](#) / [/ Θεολογία και Ζωή](#) / [/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Το υπερκράτος, η υπεροικονομία, η υπερθρησκεία δεν θα υπηρετούν τον Χριστό και τον άνθρωπο, ως εικόνα του Θεού, αλλά τον αντίχριστο και όσους προσκυνήσουν τον αντίχριστο.

Πολλοί σήμερα μιλούν για παγκοσμιοποίηση. Ενώ κάποιοι ολίγοι την σχεδιάζουν και την προετοιμάζουν. Παγκοσμιοποίηση στην οικονομία, στην δημιουργία ενός υπερκράτους, στην θρησκεία.

Η παγκοσμιοποιήσις φαίνεται να είναι και ο στόχος του κινήματος της «Νέας Εποχής» που αποβλέπει στην αντικατάσταση του Χριστού από τον αντίχριστο. Η βασιλεία του αντιχρίστου, κατά τους νεοεποχίτας, θα αρχίσει με την γ' χιλιετία μ. Χ. Ο Ι.Χ.Θ.Υ.Σ (Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ) θα αντικατασταθεί με τον Υδροχόο (σύμβολο του αντιχρίστου).

Η παγκοσμιοποιήσις δεν θα είναι εφικτή, εάν οι και θρησκείες δεν παραιτηθούν από την αξίωσή τους, ότι έχουν την απόλυτη Αλήθεια, και εάν δεν δεχθούν να

προχωρήσουν σε μια υπερθρησκεία, ένα μίγμα θρησκειών.

Έτσι βλέπουμε το πρωτοφανές γεγονός Χριστιανοί, Ιουδαίοι, Μουσουλμάνοι, Βουδισταί, Ειδωλολάτραι, να συμπροσεύχονται για την ειρήνη και να προσχωρούν σε διαθρησκειακούς διαλόγους, στους οποίους υπερτονίζεται ότι (οι μονοθεϊστικές θρησκείες) έχουμε ένα κοινό Θεό.

Σ' αυτούς τους διαλόγους οι συμμετέχοντες χριστιανοί, και δυστυχώς και ορθόδοξοι κληρικοί και λαϊκοί, δεν ομολογούν τον Τριαδικό Θεό και τον Ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού.

Με πολύ λύπη διαβάσαμε, ότι τελευταία στην Ρουμανία έλαβε χώρα πανθρησκειακή συγκέντρωση και προσευχή υπέρ της ειρήνης με την συμμετοχή και ορθοδόξων Πατριαρχών και Αρχιεπισκόπων. Δεν συμμετείχαν, ευτυχώς, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και οι Εκκλησίουι Ιεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας, Γεωργίας, Ελλάδος και Πολωνίας.

Σχεδιάζεται λοιπόν μια παγκοσμιοποίησης όχι μόνο χωρίς Χριστό αλλά και κατά του Χριστού.

Το υπερκράτος, η υπεροικονομία, η υπερθρησκεία δεν θα υπηρετούν τον Χριστό και τον άνθρωπο, ως εικόνα του Θεού, αλλά τον αντίχριστο και όσους προσκυνήσουν τον αντίχριστο.

Σ' αυτήν τη παγκοσμιοποίηση οι διάφοροι θεσμοί θα αφαιρούν τις ελευθερίες των ανθρώπων προκειμένου οι άνθρωποι να γίνουν πόνια στα χέρια των ισχυρών της γης.

Κάτι τέτοιο άρχισε να γίνεται και στην πατρίδα μας, όπου θεσμοί έξωθεν ερχόμενοι επιβάλλονται στον λαό μας. Όλοι θα ελέγχονται με παγκόσμιο φακέλωμα. Ανησυχήσαμε για τη Συνθήκη του Σένγκεν, επειδή την είδαμε σαν πρόδρομο του παγκόσμιου φακελώματος.

Το ότι οι ανησυχίες μας δεν είναι ανυπόστατες αποδεικνύει το γεγονός, ότι βάσει της Συνθήκης αυτής οι Ορθόδοξοι Βαλκάνιοι αδελφοί μας δυσκολεύονται να έλθουν στη πατρίδα μας. Λειτουργεί δηλαδή η συνθήκη και εις βάρος της Ορθοδοξίας.

Ως χριστιανοί αρνούμεθα να δεχθούμε και να συμπράξουμε σε παγκοσμιοποιήσεις τύπου «Νέας Εποχής».

Η αληθινή παγκοσμιοποίησης άρχισε με τη Σάρκωση του Θεού Λόγου, που προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση και ένωσε «τα πριν διεστώτα» και

ανέστησε «παγγενή τον Αδάμ». Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αληθινά παγκόσμιος άνθρωπος. Και τούτο διότι «έν Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔστι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε» εν Αυτώ(Γαλ. 3,28).

Κάθε χριστιανός που ενώνεται με τον Χριστό και που ο Χριστός ζει εν αυτώ και αυτός εν τω Χριστῷ, γίνεται επίσης παγκόσμιος χριστιανός. Αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους αδιακρίτως φύλου, γλώσσας, θρησκείας, εθνικότητας. Γίνεται ένας καθολικός άνθρωπος, μικρόκοσμος και συγχρόνως μακρόκοσμος, γιατί περιέχει μέσα του όχι μόνο όλη την ανθρωπότητα αλλά και όλη την κτίση.

Πώς είναι δυνατόν ένας θεωμένος χριστιανός να μην είναι ένας παγκόσμιος και καθολικός άνθρωπος ;

Τέτοιοι παγκόσμιοι άνθρωποι ήσαν οι άγιοι Απόστολοι, οι παλαιοί και νέοι Μάρτυρες, οι Ασκηταί, οι εν τω κόσμω άνθρωποι της αγάπης και της θυσίας.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι παγκόσμιος, γιατί θυσιάστηκε για όλο τον κόσμο.

Ο αντίχριστος και οι οπαδοί του σφετερίζονται τον τίτλο του παγκοσμίου. Και τούτο γιατί δεν θυσιάζονται για τους ανθρώπους, αλλά θυσιάζουν τους ανθρώπους εν ονόματι κάποιας ιδεολογίας και παγκοσμιοποίησης.

Κατά τους χρόνους της ελεύσεως του Κυρίου η Ρώμη είχε επιτύχει κάποια παγκοσμιοποίηση, την «Pax Romana». Όμως αυτή βασιζόταν στην διάκριση ελευθέρων και δούλων, εκμεταλλευτών και εκμεταλλευομένων και προϋπέθετε τη λατρεία των ειδώλων και του Ρωμαίου Αυτοκράτορος, στο πρόσωπο του οποίου οι χριστιανοί έβλεπαν τον πρόδρομο του αντιχρίστου.

Μεταξύ εκείνης και της σημερινής παγκοσμιοποίησης υπάρχουν πολλά τα κοινά.

Όπως φάλλει ο Εκκλησία μας κατά τον Εσπερινό των Χριστουγέννων :

«Αύγουστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο, καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι».

Κάθε χωρίς Χριστόν μοναρχία και παγκοσμιοποίησης ημπορεί να καταργεί την πολυαρχία των ανθρώπων. Αλλά την πολυθεΐα των ειδώλων, της λογής - λογής ειδωλοποιήσεις ψευδών θεών και ιδεολογιών, μόνον ο ενανθρωπήσας εκ της Αγνής

Χριστός καταργεί.

Απεγράφησαν τότε οι λαοί «τω δόγματι του Καίσαρος» και απογράφονται σήμερα στις διάφορες κρατικές και υπερκρατικές εξουσίες.

Όμως οι χριστιανοί δεν αρκούνται σ' αυτήν την απογραφή. Γιατί είναι ανθρωποκεντρική που κάποτε γίνεται και δαιμονική.

Ζητούν να απογραφούν και επιγραφούν στο όνομα του Θεανθρώπου Χριστού. Ζητούμε παγκοσμιοποίηση θεανθρώπινη, παγκοσμιοποίηση στο Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία.

Εκεί είναι η ελπίδα μας και γι' αυτήν ο αγώνας μας.

Ως χριστιανοί δεν προσκυνούμε υπερανθρώπους, ιδεολογίες, είδωλα, ψευδοσωτήρες.

Προσκυνούμε μόνον τον εν Βηθλεέμ τεχθέντα Κύριον Ιησούν Χριστόν. Τον ταπεινόν Ιησούν. Αυτόν που μας ελύτρωσε με τον Σταυρόν και την Ανάστασή Του. Και τον ικετεύουμε να δώσει πλουσία την Χάρι Του στο λαό Του, και σε μας να μη παρασυρθούμε από τους ψευδοπροφήτες, αλλά να μείνουμε πιστοί στο όνομά Του άχρι θανάτου.

Χριστούγεννα 1998

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου

ΠΗΓΗ : «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ», τευχ. 3, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998, σσ. 5-6.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr